

Virtuální blamáž

Na podzim budou krajské a senátní volby, na které si brousí zuby nové malé strany. Proto i tato uskupení hledají vděčná předvolební témata. Účel světí prostředky, a tak si vybírají hlavně témata, kterým veřejnost vůbec nerozumí, ale současně se jí nějak dotýkají. Ideální stav pro nalákání pozornosti i ze strany médií. Pak už zbývá jen připravit pár dokola se opakujících frází a může se začít s ovlivňováním potenciálního voliče.

Jedním z vděčných témat v poslední době je tzv. „svobodný internet“. Zřejmě každý z nás se setkal se službami WWW nebo e-mailem (elektronickou poštou). Je skutečně internet výsostně nedotknutelným médiem, kde je všechno dovolené? Je internet zcela jiný svět?

Internet je především zrcadlením našeho fyzického světa. Na internetu nalezneme obchody, bankovní služby, poštu, televizi, rozhlas a mnoho dalších služeb. Máme možnost pronajmout si fyzický prostor v kamenném obchodě a prodávat například boty, nebo si pronajmout virtuální prostor a pro stejnou komoditu si otevřít obchod elektronický. Pokud chceme provést nějakou finanční transakci, zajdeme na přepážku do banky nebo na poštu. Případně – díky elektronickému bankovníctví – tak učiníme prostřednictvím internetu z pohodlí domova.

A tak se ptám, proč se nám někteří snaží vsugerovat skutečnost, že internet je z pohledu zákona nedotknutelný? Je tahle takzvaná svoboda na internetu skutečným důvodem? Jaký je rozdíl mezi tím, když přijdu k výloze obchodu a závistivě do ní hodím kámen a tím, když útočím na internetové stránky někoho jiného? Jaký je rozdíl mezi tím, když si půjdte do banky vybrat peníze a poté vás někdo okrade a tím, když se někdo dostane k vašim úda-

jům o platební kartě prostřednictvím internetu? V obou případech musím hovořit stejnou terminologií. V prvním případě se jedná o jistou formu vydírání, případně vandalismus. V tom druhém, jednoznačně o zlodějně.

Chovat se jako vandal nebo krást „ve tmě“ a schovávat se v anonymitě internetu, je bezesporu lákavé a pohodlné. Proto ta hysterie okolo jakéhokoliv náznavu stavu, kdyby se mělo rozsvítit. Trošku mi to asociuje scénu s rozkradenou tombolou z Formanovského snímku Hoří, má panenka.

Objevují-li se projevy nedostatku odvahy cokoliv podniknout vůči tomuto fenoménu doby, pak by bylo legitimní se ptát, proč mám platit daně? Vždyť tyto mají primárně sloužit k nastavení pravidel ochrany práv jedince ve společnosti, a to včetně internetu.

Máme ještě jednu možnost, také velice pohodlnou. Dobrovolně se odkázat do role pozorovatele postupné destrukce civilizace. Možná ne náhodou WWW v hebrejštině znamená ďábelskou kombinaci 666.

Krásné jaro bez bezbřehého fanatismu vám přeje
Roman Strejček,
předseda představenstva

